

PARROQUIA DE SANT VICENÇ DE SARRIA SUPLEMENT DE FULL DOMINICAL

Any 32, núm. 19, Diumenge III de Pasqua, 8 de maig de 2011

Emmaús, un camí que no és només geogràfic, sinó itinerari espiritual de conversió

L'Evangeli dels deixebles d'Emmaús es desenvolupa com una gran litúrgia, en tres moments: la litúrgia del camí, la de la paraula, i la del pa. La fe és un perpetu caminar, l'infinit ens espera en l'angle de cada camí de la nostra vida. Jesús camina amb els dos deixebles. La litúrgia de la paraula: els explicava les Escripures, mostrant-los que el Messies havia de patir. La sublim folia de la Creu és la paraula definitiva que tot cristià ha de custodiar, transmetre, aprofundir, comprendre, pregar. La litúrgia del pa: *"Queda't amb nosaltres, que ja es fa tard"*. Des d'aleshores Crist resta sempre, si el desitgem. Roman amb nosaltres i ens transforma, canviant-nos tres coses: el cor, els ulls, el camí. El signe de reconeixement de Jesús és el seu Cos partit, vida lliurada per nodrir la nostra vida. Heus ací, doncs, perquè el camí vers Emmaús no és un camí només geogràfic, sinó espiritual i que travessa la desil·lusió i el dubte, la buidor i l'escepticisme. Els deixebles retroben, finalment, el coratge de la relació. Els seus ulls s'obren, la seva paraula retroba capacitat de comunicació i de comunió. Retroben l'esperança. ¿Per què, si no, sorgeix en ells la força de retornar a la comunitat que havien abandonat? Sí, a voltes és difícil de romandre en l'Església i la temptació de l'abandonament es pot fer sentir per diversos motius. Però l'únic motiu que fa visible l'Església és la fe en el Ressuscitat: gràcies a ella és possible no només de perseverar, sinó de fer de la perseverança una experiència de resurrecció, una participació espiritual en la vida del Ressuscitat. L'Església, malgrat les seves pobres i els seus pecats – els que té són els nostres – és el Cos de Crist, el lloc real de la fraternitat que ens garanteix de tot intent de reduir la fe als nostres propis esquemes.

L'ADORACIÓ EUCARÍSTICA. De dilluns a divendres, en torns d'una hora, de les 8:30 del matí a les 8 del vespre. **DIUMENGES, A LES 19'15, EXPOSICIÓ DEL SANTÍSSIM**, pregant per les vocacions. **MES DE MAIG, MES DE MARIA.** De dilluns a divendres, durant aquest mes de maig, a les 19'30, resem el **Sant Rosari** i les invocacions pròpies del Mes de Maria.

GRUP D'ORACIÓ I AMISTAT. Per error, al darrer Full, es deia que es reunia divendres passat, quan la veritat és que el grup es reunirà divendres vinent, com cada segon divendres del mes. L'hora: les 18h., a la sala de la rectoria. El consiliari és Mn. Manel. Hi podeu participar! **CONSELL PASTORAL:** és convocat per al proper dimarts, 10 de maig a les 20'00, a la sala de juntes de la casa rectoral.

LES COL·LECTES DEL DIJOUS I DIVENDRES SANT. Hem lliurat **2.000 €** a Càritas Diocesana, i **1.883,- €** per als Llocs Sants, la comunitat cristiana de la Terra Santa, tan necessitada.

GRUPS DE CERCLES D'ESTUDI PER A JOVES. A banda dels dilluns, en què també hi ha un grup de joves del JAS que fan "cercles d'estudi" cada dijous, a les 9 del vespre, es reuneix un altre grup. Us encoratgem a animar els joves que coneixeu a participar-hi.

CLARISSES CAPUTXINES DEL CARRER POMARET, 34. El dissabte 14 de maig a les 5 de la tarda pronunciarà els vots temporals, la Gna. Sandra de la Santíssima Trinitat Ndolo. Ens comuniquen també que amb motiu del 8è centenari de la fundació de l'ordre de Santa Clara d'Assís, aquest monestir ens convida a participar en l'Eucaristia del diumenge 29 de maig a les 12 del migdia. El dia abans, dissabte 28 de maig, a les 4 de la tarda, conviden als joves a la projecció del film "Clara y Francisco de Asís", seguida d'un diàleg.

UNA NIT DE VETLLA, UNITS EN UNA PREGÀRIA FERVENT. Tots n'hem quedat contents, tant per l'assistència com pel fervor d'aquesta vetlla convocada la nit del divendres 29 de maig amb motiu de la beatificació de Joan Pau II. Hi va haver matrimonis i joves que s'hi van quedar tota la nit. La vetlla va començar a les 9 del vespre i es va cloure a les 8 del matí amb la Santa Missa.

Missa: Feiners: 8:00, 10:00 i 20:15. Dissabtes i Vigílies de festa, amb servei de guarderia pels petits: 19:15. Diumenges: 8:30, 10:00, 11:30, 13:00 i 20:15. **Confessions:** dies feiners de 8:45 a 10:00 i de 19:45 a 20:00, i un quart d'hora abans de les Celebracions dominicals. **Despatx Parroquial:** dilluns, dimecres i divendres, de 17:30 a 20:00 (exceptuant festes i vigílies de festa). **Càritas Parroquial:** (entrant per c/ Arquitecte Mas, 3). Dimecres, de 9:00 a 12:00. Tel: 93 203 03 39. **Adreces:** Rectoria i Despatx parroquial – c/ Rector Voltà, 5. 08034 – Barcelona. Tel: 93 203 09 07. Centre Parroquial – c/Pare Miquel de Sarrà, 8. Tel: 93 203 97 72. **Web:** www.parroquiasarria.net. **Mail:** santvicenc@parroquiasarria.net

"Tot està com ha d'estar i va on ha d'anar"

La celebració de la beatificació de Joan Pau II

Article del periodista Javier Restán, que assistí a la celebració, publicat a *Páginadigital.es* el 3 de maig de 2011. La traducció és nostra.

Festa del poble, festa de la fe. Com una misteriosa revenja de tantes amargors. Com a imatge viva d'una fe que eixampla la raó, genera un poble i impulsa al compromís per la justícia i la dignitat de tot home. Havien arribat de tots els racons, alegres i serens. No era una festa de la nostàlgia sinó una celebració completament orientada al futur. Per travessar aquest llindar de l'esperança, per remar en aquest mar obert al que sempre ens va voler conduir Karol, des d'ara beat de l'Església.

Roma ha lluit especialment formosa, habitada per aquest poble conscient i en festa. Roma eterna, no tant per les seves nombroses glòries passades sinó pel cor que sempre l'ànima, el cor de Pere, el pescador de Galilea. Recorrent les seves places i les seves esglésies, contemplant la certesa serena dels pelegrins que arribaven a la ciutat dels apòstols, he entès aquella bellíssima intuïció del jove Newman, encara anglicà, en la primera visita: "Oh si el teu Credo fos cert, perquè tu pacifiques el cor, Església de Roma!". Això és el que jo he sentit al ser-hi, que tot està on ha d'estar i va on ha d'anar (entre foscors i tempestes, sí) segons una saviesa que afortunadament no és la nostra.

Benet XVI tampoc ha pronunciat una homília per a la nostàlgia. Ha traçat un perfil de l'home Karol Wojtyła determinat per la seva "*fe forta, generosa i apostòlica*". Un cristià modelat pel sí a la seva vocació, especialment la de ser successor de Pere ("Feliç tu, Simó"). Un home escollit per Déu per a conduir la seva Església en la tempesta, per introduir-la al segle de la postmodernitat, per renovar i arrelar-la segons la brúixola del gran esdeveniment del Vaticà II. Això és el que el Papa Ratzinger pensa del beat Joan Pau II, i n'hi ha prou de mesquineses i frivolitats. Aquesta és una homília sòbria, plena d'afecte contingut, però també precisa, minuciosa: un judici per al camí del futur.

En primer lloc Benet XVI ha triat la frase del testament de Joan Pau II que fa referència a la seva convicció que el Concili Vaticà II és el gran patrimoni del que haurà de beure l'Església durant "*molt temps*". En triar aquesta frase el papa Ratzinger la fa seva sense embuts. Els que demanen un nou Syllabus ja saben a què atendre's. Pere ha parlat, més encara, parla sense parar des de Joan XXIII als nostres dies, i parla amb una claredat que només els presumptuosos i els sectaris podrien no escoltar.

Però el Papa no s'accontenta amb això. Clarifica quina és la "*causa del Concili*", la causa per la que va viure i va morir el beat Joan Pau II: que l'home obri les seves portes a Crist, que la societat, la cultura i els sistemes econòmics i polítics es deixin il·luminar i guarir per la presència del Ressuscitat. I ret homenatge al Papa polonès que "*amb la força d'un gegant, que li venia de Déu*", va invertir una tendència que semblava irreversible: la de la irrellevància de la fe, la de la seva insignificança, la del seu caràcter arqueològic, la de la seva reducció a mera ètica o pietat separada dels interessos de la vida.

Gràcies a la seva experiència viscuda sota el marxisme, el Papa Wojtyła va saber desemascarar la pretensió de les ideologies d'acomplir l'esperança de l'home, i va reivindicar legítimament per al cristianisme la resposta a aquesta esperança, restituint a la fe la seva plena significació humana, social i històrica. Per això va poder fixar la fórmula "*l'home és el camí de l'Església i Crist és el camí de l'home*", que com subratlla Benet XVI és la síntesi de la gran herència del Concili Vaticà II i del seu timoner, el servent de Déu Pau VI. Hi ha aquí un judici teològic i històric de la més alta autoritat de l'Església, que ningú no ens podem saltar.

"Tot està on ha d'estar i va on ha d'anar", confessa el Miguel Mañara d'Oscar Milosz. I és així senzillament perquè el Senyor no abandona la seva Església. No cal ser un místic per reconèixer-ho. Ha estat Ell qui va assistir al lúcid i sofrent Pau VI perquè conduís la gran tasca del Concili. Ha estat Ell qui va treure de la bona terra polonesa al millor dels seus fills per assegurar-l a Roma, quan ningú no ho esperava, i tots ens vam quedar bocabadats. Per a que trenqués el cercle de ferro de la insignificança i l'expulsió de la fe. Per a que comencés a realitzar aquesta nova presència missionera que el Vaticà II havia somiat i endegat. I per descomptat ha estat Ell qui contra vent i marea ha calçat les sandàlies del pescador a Joseph Ratzinger, perquè el papa teòleg formulés aquest judici net i radiant, i perquè sostingui i aprofundeixi aquesta tasca en el mar obert del segle XXI.

Ara sembla tan senzill de reconèixer-ho... Però confessem que en algun moment Jesús ens hauria dit com a Pere: "quina poca fe, per què has dubtat?".